

KÖZHIR

1981.IV.17A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XII. félév. 11. szám.

NKKB

Kéthétrel ezelőtt jelent meg a KÖZHIR-ben „NKKB” címmel egy írás, mely a téli sítábor utak kapcsán több problémát is fölvetett. A cikk több egyetemi KISZ vezetõben fõlhaborodást keltett. Meglepetésemre - és örömemre - Bodorics István, az NKKB vezetõje igen higgadtan vette tudomásul a leírtakat. A vele folytatott beszélgetésbõl kiderült néhány tárgyi tévedés, mindenesetre az utazások közötti bonyodalnak tisztázását én is nagyon idõszerûnek tartom.

A téli sítáborok önköltséges alapozásuk miatt. Tehát az egyetemnek az a ráfizetés, ha a leközölt - és kifizetett - helyeket nem tölti ki. Ezért mindenképpen indokolt volt, hogy több nem BME-s hallgató /vagy akár barát/ is utazott. Persze azért - pl. a mi karunkon, de máshol is - akadtak sötét dolgok. Néhány hallgatóval fiktív jelentkezést írtattak, majd miután nekik „közbejött” valami, „kisegítésként” azok a barátok utaztak, akiknek érdekében az egész sumákság történt. Az ilyen dolgokra azonban a kari vezetõségeknél kell odafigyelni.

„Zs” egyik mondatát „...ilyen jutalmazó eszköz az NKKB kezében a külföldi kultúrális delegációba való meghívás.” - Bodorics Pista egyértelmûen cáfolta:

-Az NKKB-nak ehhez nincs joga. A külföldi utazásokra az Egyetemi Bizottság és a Kultúrális Titkárság javasolhat hallgatókat. Az NKKB feladata a szerzõdések megkötése, külföldi csoportok itthoni „idegeneztetése”, valamint a BME kultúrális delegációiban tolmácsként való részvétel.

A nyelvtudás hiányáról a következõ felvilágosítást kaptam:

- Lehetõségeinkhez mérten arra törekszünk, hogy tolmácsként az adott nyelvet jól beszélõ emberek dolgozzanak. Ha viszont egy csoport - mint például nyáron a müncheniek - az utolsó pillanatban jelzik érkezésüket, ráadásul a nyári szünetben akkor elõfordul, hogy nem tudunk megfelelõ idegeneztetõt biztosítani. És sajnos az is tény, hogy az egyetemi nyelvi versenyek nyertesek ritkán kopogtatnak az NKKB ajtaján.

Karunkon sokak körében visszatevészt keltett Hatyka-Varga Attila és Paiger István zovjetunióbeli utazása. Sokan úgy vélték, hogy nem csak a végzõsök, de akár a harmadévesek között is akadnak olyanok, akik inkább megérdemelték volna ezt a jutalmat. Ezzel kapcsolatban Bodorics István a Kultúrális Titkárságra irányított.

Halasi Zoli elmondta, õk valóban javasolták két munkatársukat, mégpedig a kollégiumban végzett munkájukért, de annakidején nem értek be a csoportba. Utazásuk két visszalépés nyomán vált lehetõvé. Az

már más kérdés, hogy ez Attilaék szemfûlességén múlt, hiszen a Kultúrális Titkárság jutalmazottjai között mások is vannak, akik eddig nem utazhattak.

Ezzel kapcsolatban jegyezte meg Váradi János az egyetemi KB agitprop. titkára:

- Az a véleményem, hogy ha egy csoportból valaki visszalép, csak az EB, vagy a Titkárság engedélyével lehessen bougrani, hiszen ez a fenti két szerv hatáskörébe tartozik. /Helyesleg a IV. hó 17-én Taskentbe induló csoport tíz helyett csak kilenc fõvel indult el, éppen a fenti okok miatt!/
Úgy érzem, a már említett két cikk megjelenése nagyon idõszerû volt, hiszen az utazás körüli hercehurcák nem elég világosak a hallgatók többsége elõtt. Lehet, hogy néhány dologban tévedtek a szerzõk, Zs. egyik mondata azonban cáfolhatatlan:

„Az örök probléma újra felvetõdik: van, aki mellõdõngetve végez kevés munkát, és van, aki dolgozik különösebb reklám nélkül. ... sajnos, vannak visszasságok, melyeket meg kell szüntetni, mert ilyen háttérrel nincs erkölcsi alapunk arra, hogy a hallgatók érdekeit más fórumokon képviseljük!”

Cserkuti György

A sovini zmus ügyelõd...

A sovini zmus ügyelõd csúnya dolog. Nekem mégis bizgotta a csõrõmet a gépészek, de minden más kar vagy iskola ballagó újságja. Tetszik ugyanis az ilyen stílusú lap: hangvétele kizárólag csak humoros lehet, most az egyszer tanárt, diákot egyaránt lehet ugratni.

Talán tudjátok, én még akkor kezdtem a KÖZHIR-be járni, mikor Kócsák Gyuszi volt az újság felelõs szerkesztõje, és egyben rajzolója. Búcsúzóul nekifogott egy bal-

lagó újság szerkesztésének, s szinte egyedül megrajzolta, összeállította az egészet. Munkája gyümölcse a KIPUFOGÓ; maga volt a csúcs. Akkor elhatároztam, hogy példáját követni fogom: végzõs évfolyamomnak megszervezem a KIPUFOGÓ újabb számának kiadatását.

Hiába volt négy éves KÖZHIR-es múltam, a feladat igen nehéznek bizonyult. Furcsa módon az érdemi rész, vagyis az újság rajzolása, összeállítása volt a könnyebb, hi-

szén a technológia azonos a KÜZHÍR-ével, a körülmények megfelelőek voltak, és még az sem jelentett volna gondot, hogy az eleinte oly hatalmas és lelkes szerkesztő-csapat „felezési ideje” igen rövid volt.

Hanem a kiadás... Ez a három pont jellemezze röviden az összes kínládásunkat, a bürokrácia buktatóit, a hiábavaló kilincseléseket, egyszóval mindent, ami az újság nyomdába kerülését megelőzte.

A gyűjtőmunka már évek óta folyt, aranyköpések, viccek kerültek a különböző előadásjegyzetek hátsó lapjaira, mikor tavaly ősszel fölszereltük a gyűjtőládákat. A beérkezett anyag mennyisége nem volt ugyan túl sok, de minősége olyan jó volt, hogy nem sokat kellett változtatni rajta.

Ekkor kezdődött a vesezőfutás nyomda után, vagyis az egyetemi sokszorosító az egyik napról a másikra visszavonta ígéretét a ki-nyomatással kapcsolatban. Sebaj - gondoltuk - igen jó protekciónk van a Nyírségi nyomdában, két hét alatt kész lesz az egész. Igen ám, de mire az árkalkuláció megérkezett, a protektorunk kilépett a nyomdából, s így csak több hónap alatt készült volna el a munka! Jöjjön a következő: így fordultunk az Athéneum nyomdához. Viszonylag gyorsan elkészítették volna, ha a példényszám 50 ezer felett van. A következő egy kisebb sokszorosító volt, ahol ugyan biztatónan indult minden; a kívánt formában, példényszámban, gyorsan, olcsón vállalták, megbeszél- tük a határidőket. Egy hetünk ma- radt az összeállításra, amit sikerült is teljesítenünk.

Az őspéldánnyal megjelentem a kívánt időpontban, ahol közölték velem: EZT az újságot ők nem nyom-

ják ki. A sokszorosító üzem vezetője /név hadd ne szerepeljen itt/ kijelentette, hogy az újság személy szerint neki tetszik, de ezt a hangvételt, a rajzokat nem tartja összeegyeztethetőnek egy egyetemi KISZ szervezet programjával. /Egy KISZ-tagnak, mint magánembernek nem tetszhet???/ Utóbb közölte, hogy szereznünk kell egy engedélyt a Kiadói Főigazgatóságtól, /ahonnan szerinte páros lábbal rúgnak ki/ de ha ez mégis eikerülne, ő akkor sem vállalja a felelősséget. A kiadói engedélyt egyébként két nap alatt simán megkaptuk, de annyira felháborított, hogy egy sokszorosító vezetője a már többek által engedélyezett újságot nem nyomtatja ki, inkább másutt próbálkoztam. A NAHIR - immár az ötödik cég, akivel kapcsolatba kerültem - az igencsak megnyírbált határidő ellenére úgy néz ki: vállalta. Teljesen csak akkor leszek nyugodt, ha az áhított KIPUFÓGÓ végre a bir- tokunkba kerül.

A leírt kálváriával nem elriasztani, hanem felkészíteni akarok mindenkit, aki netán fejébe vette, hogy egy ballagó újságot szeretne kinyomtatni.

Végül szeretnék köszönetet mon- dani a rajzolóknak: Szécs Jancsi- nak, Jurik Ücsinek, Kardos Gabinak, a szerkesztőknek: Szabó Lacinak, GeorGINAK/Szentgyörgyi György/, Illés Gabinak, s mindazoknak, akik bármit hozzátettek, vagy gépeltek az újsághoz, hiszen fáradságos mun- kájuk nélkül nem lett volna a mos- tani végzősöknak KIPUFÓGÓ-ja!

Hamza István

ui: /A terjesztés körülményeiről a következő számban olvashattok./

MÁJUS 1.

Gyülekezési hely:

VII. ker. Jósika u. 13-15.

Gyülekezési idő:

9³⁰ - 9⁴⁵-ig

Vonulási útvonal:

Jósika u. - Rottenbiller u. -
Damjanich u. - Peterdi u. - Dózea
György út - Benczúr u. - Felső-
erdő sor - Lövölde tér

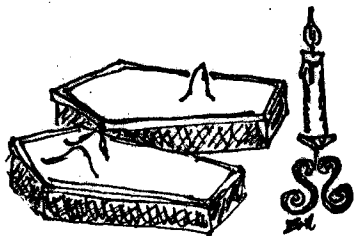
Gyülekezési hely megközelítése:

METRÓ Blaha L. téri, a Földalatti
November 7. téri megállójától
gyalog.

A SZÚTAI MENTEGŐ

Két nagyobb lélegzetű prózai munkája között drámákat írt. Az "Anyám könnyű álmot ígér" című könyve 1970-ben jelent meg. Most "Harang a szélben" címmel tervezett könyvén dolgozik. Kritikusai szerint ezek a munkák valamiképpen egységben vannak. Káin és Ábel ellentéte, a Kálvin-Szervét konfliktus már korábbi munkáiban is benne van. Kétségtelen, pályája csúcson van a romániai magyar irodalom egyik legjelentősebb, legnagyobb hatású írója: SÚTÓ András. Tavaly nyáron publikált új drámáját március 4-én mutatták be Erdélyben, és alig egy hónappal az ősbemutató után jelentkezett a darabbal a Nemzeti Színház. Sikere egyértelmű. Mi a titka az előadásról előadásra tapasztalható ovációnak? Mindenek előtt az, ami írásainak általában: a valóságot váltja irodalomra. Ennek a drámának is megvan a gondolati hídja: az 1966-os kis-ázsiai utazástól a "Nagyenyedi fűgevirág" kőtet "Perzsák" című írásán ível át egészen az unokájáról szóló könyvig /"Eg- gedjétek hozzám jönni a szavakat"/. Az a gondolatkör, amelyből ez a dráma vétetett, a "Csillag a máglyán" gondolatkörével rokon. "Ebben a drámában - írja a szerző - ugyancsak a hatalmi mania úzi játékát a türelmes emberiséggel." Hadd említsen százasok is, amit oly sokszor említettek már előttem. SÚTÓ András nyelvét, "Ugy ír - mondta róla valaki - hogy el- áll a lélegzet". Amikor rendszeresen arról panasszkodunk, hogy nyelvünk milyen örült tempóban szű- küll, akkor van leginkább szükség erre a nyelvjavító szándékra. SÚ- TÓ András drámái egyre inkább a gondolatiság felé haladnak. De ezt a gondolatiságot kisszerűtjük a drámából akkor is, ha csak olvas- suk azt. Mégis, ami miatt feltét- lenül meg kell néanünk, az az, hogy halljuk: így is lehet beszél- ni. Az embernek ahhoz, hogy embe- ri módon létezzék, hogy emberi méltóságát megtarthassa, annak je- lét is tudja adni, ahhoz, hogy sa- ját kultúráját képviselni tudja más kultúrákban, olyan kifejező- készségre van szüksége, mint SÚTÓ figuráinak a színpadon. Ezt kellene talán elsajátítani. Koncz István

103 tk.

hobby vagy tanulás

Tulajdonképpen mindkettő; de nem is a megnevezés a lényeges.

Tudod, hogy működik olyan tervezőiroda, amelyik nem komoly, diplomás, munkakönyvvvel rendelkező mérnököket alkalmaz? Mi az, nem hiszed? Pedig nincs igazad! Ilyen iroda igenis létezik, sőt nem is olyan messze, „itt a szomszédban”, pontosabban a Szovjetunióban.

Álljon itt példaként néhány azok közül a felsőoktatási intézmények közül, ahol ilyen iroda működik: Kievi, Moszkvai, Leningrádi Repülőegyetem, Tbiliszi Műszaki Főiskola, Leningrádi Hajózási Egyetem. Ezek után már nem nehéz kitalálni, kik is az „alkalmazottak”. Úgy van, diákok.

Mi is ez a szervezet, hogyan épül föl és mit csinál?

Az iroda élén egy egyetemi szintű vezetőség áll. Tagjai: néhány tanár és friss diplomás /aki régebben, diákként is dolgozott itt/ diákok /diákigazgató, gazdasági vezető, szekciók főmérnökei/ főállásban alkalmazva. Nagyobb súlyú döntések meghozatalába, egy-egy pályázat értékelésébe neves professzorok, tanszékvezetők - valamilyen szakterületük jeles képviselői - is bekapcsolódnak. Ilymódon a vezetőség kb 15-20 fő.

Ennek a testületnek a feladata az elvi irányítás, a durva hibák lehetőségének kiszűrése. Ők döntenek a rendelkezésre álló keretek szekciók /szakterületek/ közötti szétosztásáról, a jelentősebb megvalósítandó berendezések kiválasztásáról is.

Az iroda munkájában minden diák részt vehet, aki valamely téma, vagy speciális gép, berendezés vizsgálata, de főként készítése iránt kedvet érez, itt főállású tanárok és mérnökök segítségével elmélyülhet a szükséges elméleti alapok tanulmányozásában. Ha egy bizonyos szintet elért a tudása ezen a téren, önállóan vagy társaival használhatja az egyetemi felszereléseket az elkészített berendezés elkészítéséhez, vizsgálatához. - Sajnos ez nálunk alig lehetséges, pedig egy-egy szerkezet hobbiból való butykolása, legyártása, kimérése jelentős pluszt adhatna a kötelező laborokhoz képest.

Ennek az szintnek a meghatározása, az egyetemi berendezések ilyen célra való fölhasználásának összehangolása, valamint a szűkeges anyagi keret biztosítása a szekció illetve az iroda vezetőségének hatáskörébe tartozik.

A különösen értékes munkát végzőket a vezetőség félállásban alkalmazza. - Hazai példán szemléltetve, mintha az egyetemi MMSZ néhány lelkes tagja fizetését kapna mondjuk az amatőr rádiódók, go-kartok, szereléséért, repülőtervezéséért. /Jelenleg csak külső munkára lehet diákot félállásba fölvenni./

A kievi - nem egészen BME nagyságú - egyetemen kb 50 diák dolgozik félállásban, 150-160 vesz részt rendszeresen tervezésben.

Egy-egy többeket foglalkoztató tőmában gyakran írnak ki pályázatot. Pályázat eredményeként született a moszkvai mérnökjelöltek robotrepülője, a kazanyiak autógirója, a leningrádiak hajója. Érdekesség, hogy Iljuszin és Koroljov első repülői is ilyen diákirodák révén valósultak meg.

De nem csak saját ötleteket dolgoznak ki. Vállalatok által fölvetett ötleteket is megvizsgálják, részfeladatok megoldását, megvalósítását is elvállalják. A moszkvaiak nem kisebb céggel, mint a Tupoljev tervezőirodával tartanak rendszeres kapcsolatot. A kievi hallgatók az Antonov gépek tervezőivel találkozhatnak hetente a tervezőintézetben, illetve a kijelölt konzulens mérnökkel havonta az egyetemen. Joguk van különleges esetekben a gyári és tervezőintézeti kísérleti berendezéseket is használni. Egyéb vállalatokkal kísérleti anyagok kipróbálása, anyagvizsgálat terén stb. működnek együtt.

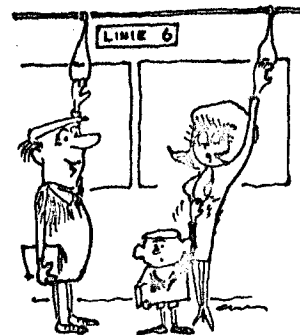
Ezen tevékenységek pedagógiai hasznáról azt hiszem nem kell sokat beszélni, hisz nyilvánvaló. Mivel az elvi alapok tanulmányozását és konkrét kivitelezését is magukba foglalják, a hallgatóknak olyan komplex munkát jelent, ami fel-tétlenül növeli a szakmai látókört, erősíti az adott területhez való érzelmi kötődést.

Mivel legtöbbször csoportmunka folyik, az elhelyezkedés utáni beilleszkedéshez, a feladatok megtalálásához is segítséget nyújt. Roppant hasznos dolog, hogy az, aki rendszeresen dolgozik ebben a szervezetben, jogot nyer arra, hogy maga választotta /és az iroda által elfogadott/ feladatot dolgozzon ki a kötelező évfolyamterv helyett, és ezt az adott szaktárgy oktatói teljesértékű megoldásként elfogadják.

Talán legnagyobb pedagógiai előnye a rendszernek, hogy mivel döntő többségében hobbiról van szó, a diákok hajlandóak folyamatosan, akár szünidőben is foglalkozni a témával.

Azt hiszem, az elmondottak közül néhány hasznos ötletet nálunk sen ártana hasznosítani.

Kirilly Kálmán

NE SOKAT KÖLTSÖN...

Mindig felháborít, ha értelmetlen, hibás „törvényekbe” ütközöm. Így van ez például egynéhány „pénzügyi rendelkezésünkkel” is.

Egyik budapesti egyetemünk valamely tanszékén történt meg az alábbi eset:

Köztudott, hogy minden tanszéknek van egy bizonyos évi kerete, amelyből a szükséges felszereléseket, kisebb műszereket vásárolják meg. A szóbanforgó tanszéknek év végére megmaradt „egy kis” pénze, kb. 100.000 Ft. Gondolkoztak rajta: vajon mire költsek? Ha nem költik

folgt. a 4. oldalon →

KÖZHIR

el, akkor féltő, hogy jövőre kevesebbet fognak kapni, hiszen minek adjanak annyit, ha nincs szükség rá, s nem tudják felhasználni. Mivel ennyi pénzből „nagyobb holmit” nem tudtak vásárolni, vettek hát egy cserélhető gömbfejes IBM villanyírógépet. Az írógép remekül működik. Cserélhető fejei révén, akár cirillbetűket is tud írni, úgyhogy minden rendben is lenne, ha... nem felelt volna meg ugyanennyire egy néhányezer forintos „ócska” OPTIMA írógép is.

De a tanszéket ezért nem tudom egyértelműen elítélni, hisz, mint az előbb említettem, az évi keret csökkentése fenyegeti őket, ha a pénz megmarad. Egyébként ugyanitt kénytelenek szinte „századeleji” mikroszkópokon dolgozni, mert az egyetemnek nincsen anyagi lehetősége többszáz ezer, esetleg egy-két millió forintos „komolyabb” berendezésekre. Mindezért tűnik nekem „luxusnak” az ilyen írógép/ek/ és egyébek megvétele, mivel az ilyen feleslegesen „kidobott” összegek /országos szinten/ nem is kevésre „rúghatnak”. Talán ha a tanszékvezető „szabadabb kezet” kapna, akkor az idej pénzkeret és a megmaradt 100.000 Ft már elegendő lehetne egy „értelmesebb” vásárlásra.

Hangsúlyoznom kell, hogy nem a konkrét példa a lényeges, hanem a jelenség, ami szerintem ha nem is ennyire élesen, de nagyon sok helyen tapasztalható! Érzésem szerint még nem vagyunk olyan „gazdagok”, hogy IBM írógépen gépeljünk. Jobb elosztással /s nagyobb felelősséggel/ pedig esetleg jutna a tudományos munkához égetően szükséges jó minőségű mikroszkópokra - és talán másra - is. Tudom, erre sokan azt mondják: így is elég sok a visszaélés, mi lenne akkor, ha az elszámoltatás nem volna ilyen - rossz értelemben - szigorú! A visszaélés néhány esetben igaz lehet, de ezeket inkább szilárdabb erkölcsi neveléssel, s ne adminisztratív eszközökkel próbáljuk legyőzni.

Összefoglalva: értelmesebb, okosabb, bölcsőbb elosztással, nagyobb bizalmat adva az „elköltsőknek”, talán sok olyan hasznos dologra jutna pénz, amire tényleg szükségünk van, s ma sokszor csak „álmódozhatunk” róla.

- tábornok -

SZÉP NYÁRI NAP

Szikrázó napsütésben zajlott le az immár sokadik közlekedés-kari csillagtúra. Tanköröm, a 381-es volt a rendező, azaz a tevalyi győztes, így módom volt bepillantást nyerni ebbe a kemény munkába, ami egy ilyen megmozdulást megelőző.

Hosszas előzetes túrázás után szinte az utolsó pillanatban döntött el a végleges útvonal. Nagy tervekkel indultunk neki főrendezőnk, Joe bácsi vezetésével. Szerettünk volna egy hajót megszerezni, s azaz a Dunán fönt valahol egy túrát összeállítani. Volt olyan is,

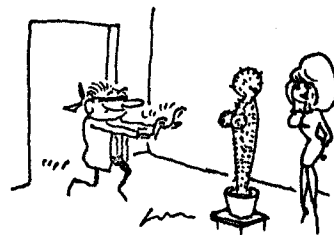
aki éjszakai kirándulást javasolt sok hülyeséggel. De ami nekem a legjobban tetszett, az az volt, hogy blokkvázat rendszerű útvonalat állítsunk össze. Ez azt jelentette volna, hogy több alternatíva között lehetne választani, s így több útvonalon is el lehetne jutni végső célhoz. Egy-egy elágazásnál a rövidebb utat a helyes válasz adná meg.

De ez csak terv maradt. Nagyon sok energiát kötött volna le az előkészület. De én azt hiszem - félre téve az öndicsőrést -, hogy a túra a rendezők lelkiismeretes munkáját tükrözte. Azt hiszem, hogy az a csaknem 200 ember, akik résztvettek, azok is meg lehettek elégedve.

Nagyon sokan azonban az össze-sítést s a végeredmény összeállítását kritizálták. Voltak ugyan is olyan csapatok, akik nagyon jól szerepeltek, de kevesen voltak, és fordítva. Így hiába tudtak többet azok, akik kevesebb embert mozgósítottak, a létszám a többiek javára billentette a mérleget.

Itt kell azonban megjegyezni, hogy szerintünk s a többéves hagyományok szerint ennek a túrának a célja az, hogy megmozgasson minél több embert. Hisz az már régóta tudott, hogy a mi munkánkhoz hasonló végzők légy jobb pihenése a mozgás s a fizikai munka. Tehát aki becsapva érezte magát az illetően való rangsorolás miatt, annak javasolom azt, hogy a jövőben ehhez tartsa magát. Mert nem elég az, hogy egy-két agytröszt

végigsétál az útvonalon, s lehengetel mindenkit a pályáról, aztán pedig kihirdetik valamely tankör győzelmét. Ez csapatverseny!

Ahogy a visszhangokat hallottam, s legtöbbször az útvonal hosszúsága s nehézségére panaszkodtak. Nem tartották ezt egy amatőr túrázóhoz „méltónak”. Hát, mi tagadás, az én nyelvem is inkább egy nyakkendőhöz volt hasonlatos, mire felírtam a túristaházhoz. De meg kell mondanom, hogy jólesett.

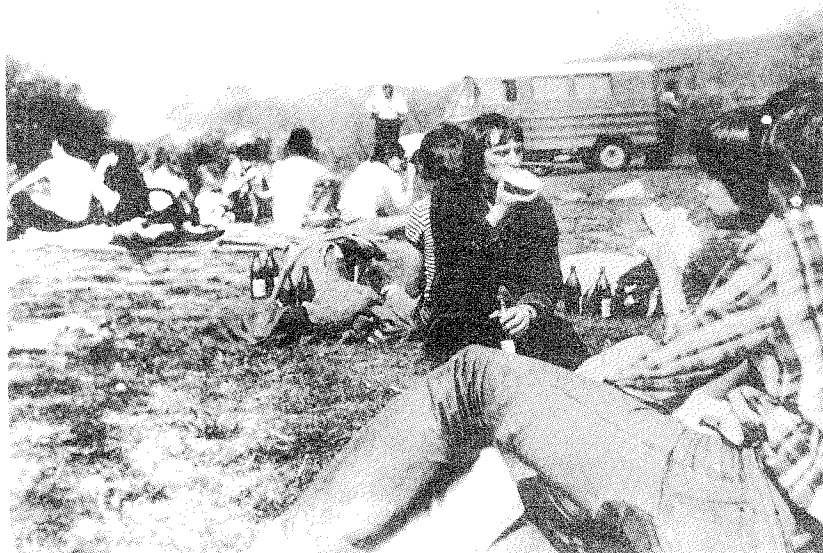
Volt egy kedves csapat a túrázók között, akik úgy gondolták, hogy nem elég hosszú így az útvo-nal, s ezért egy kritikus helyen megforgattak egy nyilat. Szívvel üdvözölöm őket! Különbözn tudjuk, hogy ki volt ez a csapat, nem volt nehéz kitalálni a beérkezőktől kapott hírekből.

Ami rossz volt a rendezőknek, az az volt, hogy tevaly a sportversenyt is mi nyertük meg, így viszonylag kevés energia maradt ennek a megszervezéséhez.

Összegezve tehát, aki résztvet az csak nyert ezen a túrán. Vagy egy-két sört, vagy helyezést, vagy pedig csodálatos barna /esetleg piros/ színt.

KÖZHIR

☆ túra

▲
Túra után édes a pihenés

◀ Négy cseréppel
kevesebb

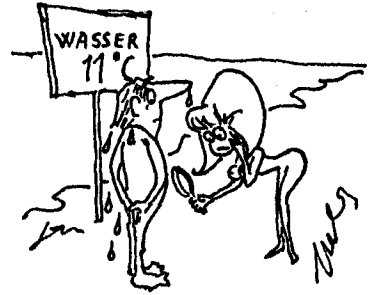
Magasabbra!

▼

A győztes: a dolgozói KISZ-csapat

HALAPENZ HELYETT NYILT KÖSZÖNŐLEVÉL

Igen Doktor Úr, én írok Önnek, az a bizonyos beteg. Azaz nem is beteg, csak egy paciens. Nagyon-nagyon szeretném Önnek ezt az emberi és szákszerű elbánást megköszönni, amelyet volt szerencsém elviselni. Sikerült bebizonyítania Nekem, hogy nem igaz az a híresztelés, miszerint csak akkor bánnak velünk, emberekkel fajunkhoz méltó módon, ha valamit odacsúsztatunk egy picit borítékban.

Nem is találok szavakat mérhetetlen hálám kifejezésére, amiért egy új, kiváló gyógymódot rajtam kipróbálni szíveskedett, hogy ezzel is kipróbálja kötél idegzetemet. Körülbelül negyedórás kissé hangos "gazemberhallgató"-zás után /amely tulajdonképpen szintén dícsérendő dolog, ugyanis így mindent kristálytisztán érthettem/ sikerült kiváltania belőlem azt a természetes reakciót- s azt hiszem minden normális ember így tett volna-, hogy kis híján Önre borítottam az asztalt.

A "törvényszegő gazember" pedig egyenesen csúcs volt, szinte kéjérzést keltett bennem, mikor aztán én is megmondhattam a magamét erre. Azzal teljesen egyetérték, hogy a nyilvántartó lapom törvény szerint el kellett volna hoznom otthonról /hozzáteszem, hogy erre már nem volt időm/, csakhogy az adatszolgáltatás illetően való merov törvényszagú csökkentése még több problémát s utánjárását igényel. Így aztán sikerült kis munkából nagy munkát s pergőbb ügyintézését csinálni. Ezek után VOHMM... VOHMM... BRRL....

Kedd este 20 01 TV II. Autó-Motorsport. Dávid Sándor beszélget Mester Istvánnal a magyar autósport egyik ismert vezetőjével.
- Igaz-e Pisti, hogy régen, ha Kijevbe indultál, a Népszínház utcában négyesbe kapcsolnál, és legközelebb csak Kijevben váltottál sebességet?
- Be kell vallanom, hogy igaz. Akkor ugyanis a benzin ára kevesebbet számított, elsődleges szempont az autó mechanikus, alkatrészeinek ki-mélése ??/ volt.

után joggal állíthatom, hogy egyetemünk magasszintű orvosi ellátottságát /nálunk ugyanis csak három hetet kell várni a fogászaton/ ilyen törvénytisztelő kiválóságok teszik még híresebbé. Ezt még jobban támasztja alá az, hogy egy nap csak 5-7 emberrel foglalkozik jogosítvány ügyben, hisz így sokkal tökéletesebben meg lehet vizsgálni őket. Még ha el is küld néhányat belőlük, mert nincs meg valamilyük, akkor az arány még jobb.

Így tehát az eddigi jó viszonyra való tekintettel mély érzelmekkel kérem, hogy vonja vissza azt a kijelentését, miszerint hivatásos gépjárművezetésre alkalmatlan vagyok. És pszichológushoz se küldjön, mert agresszív és ideges vagyok. Azt hiszem nincs joga és oka ezek után ezt mondani, mert ha dühös lettem volna, akkor az asztala már nem lenne meg. Egész egyszerűen csak azért kértem vissza Öntől a papírjaimat, s távoztam vihar-szerűen, mert szeretném összehasonlítani módszereit egy mezeibb orvossal, egy olyannal, aki a leletek birtokában kb. tíz perc alatt rányomja bélyegzőjét a papíromra.

Hát nem borzasztó, hogy ilyen felelőtlen orvosok is vannak?

És még valamit megígérhetek: ha netán teherautó volánja mögé ülnék akkor nem leszek ám mindig mérges, s csak azokat ütöm el, akik erre rászolgáltak.

Maradok mély tisztelője:
A BETEG

Valóban. Ilyen fölényes technikát tudás előtt meg kell hajolnunk. Nyilván az ilyen nagy tudású szakembereknek köszönhető az is, hogy halódó autósportunk egyre kevésbé felel meg a szocialista sport kritériumainak.

Versenyeink ugyanis egyre inkább áttevéődnek a technikás /a vezetési tudást próbára tevő/ pályákról a gödrös, köves, gépszaggató /a pénztárcát próbára tevő/ vagy a bután gyors, majdnem egyenes /szintén pénztárcát gyötrő/ pályákra.

- HÁNYKOR TALÁLKOZUNK?

- ATOMKOR

Jó egynéhányszor szerkesztettem már újságot itt a K épület I. 50. szobában. Van vagy négy éve, hogy belefogtam, s azóta hetenként járok ide, meg ugye a mellékhelyiségbe. Előrebocsátom: az ilyen helyek kel egyáltalán nem vagyok igényes, lényeg, hogy nyitva legyen. Most, hogy elköszönök, mégis halvány gyanú költözött belém, itt valami bűzlik. Tudniillik az illemhelyen nincs világítás. Ez a tény az emberek 99%-át egyáltalán nem zavarja, de az őült újságírók, akik képesek sötétedés után is az épületben tartózkodni, bizony sokat küszködnek a célzással. /Nem a mi kárunkra!/
Hosszú évek tapasztalata tanított meg, nyitva hagyni az ajtót reménytelen; mégis becsapódik. És ez így megy tovább...

Dátum: 1981. április 17./atomkor/

Hanza István

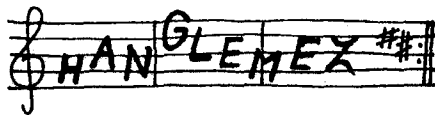
AUTÓSPORT

Talán ennek szellemében, vagy talán a gyors gépek tulajdonosainak érdekében nyújtották meg a pécsi hegyi pályát is kb. egy km. egyenessel. Így legalább nem fordulhat többé elő, hogy a 200 lóerős géppel rendelkező versenyző, 2 másodpercet ver a Trabantokra.

Továbbá nem hiszem azt sem, hogy a ralli versenyek számának csökkentése az energiatakarékosságra való hivatkozással összeegyeztethető a ZIL-cross terjesztésével.....

HA-0

EGYETEMI RANGSOR

Április 9-én, csütörtökön ült össze először a hat kar szervezőtitkára és az NKB képviselője, hogy elkészítse a külföldi építőtáborba jelentkezettek egyetemi rangsorát. Április 15-én újra találkozott ez a társaság, hogy az egy héttel szelődött készített rangsort felülbírálja, megváltoztassa.

Az első rangsor az alapján készült, hogy a kari szervezőtitkár mit és mennyit tudott elmondani jelöltjéről.

Reismerem a hibámat: nem néztem utána, hogy a karról jelentkező 45 hallgató milyen közösségi munkát végzett, hanem elfogadtam azt az önjellemzést, amit a jelentkezők a „Közösségi munkád” 5-6 soros rovatába írtak. Ennek az lett a következménye, hogy az egy-két szavas válaszokat adó diákokról, mivel nem ismertem őket, csak azt tudtam elmondani, amit ők írtak. Ez viszont kevésnek bizonyult és a rangsort készítő bizottság az adott helyzetben felrúgta a kari rangsort, így jónéhányan az őket jogosan megillető helynél hátrább kerültek.

A Villamosmérnöki, a Gépészmérnöki és a Közlekedésmérnöki Far jelentkezői ezután jogosan vetették fel: az elkészült rangsor aránytalan, nem reális.

Ezután került sor a második rangsor elkészítésére. A rangsort összeállító bizottság belátta, hogy pusztán jellemzés alapján nem lehet különbséget tenni a jelentkezők között, nem lehet abszolút minőségi sorrendet felállítani a KISZ-ben és más közösségekben végzett munkák között, valamint hogy figyelembe kell venni a karok és az egyes karokról jelentkezők létszámát, valamint a legmesszebbmenőkig szem előtt kell tartani a karok rangsorait.

Ezen elvek alapján készült a második rangsor, amit a bizottság a valós viszonyokat jobban tükrözőnek tart. Ebben a hitünkben megerősít minket az is, hogy a táborok elosztásánál ti is elfogadtátok ezt. A magam számára én is levontam mindebből a tanulságot és azon leszek, hogy ehhez hasonló „közjáték” ne vessen árnyékot közösségi munkánkra.

Sándor Zoltán
kari szervezőtitk.

Április közepén jelent meg a Vujićsics együttes első nagylemeze, a „Járd a kólót” című után a második olyan népzenei lemez, amelyen délszláv népzene hallhatunk. A megjelenés nagyon időszerű volt, hiszen kb. tavaly ilyenkorra tervezték. Néhány szót a dupla borítóról: remekül sikerült. Elöl a hangszergyűjtemény egy része, hátul maga az együttes látható. Ha kihajjtuk a lemez tartót, a stúdióbeli munka nehézsége, komolysága mellett ráérezhetünk Eredicsék elmaradhatatlan vidámságára, a zene, a zenélés okozta örömeire is.

A négy nyelvű kicéző füzetben az együttes rövid életrajza mellett rövid, de teljes, szakmailag is igényes ismertetőt olvashatunk a lemez anyagáról és a megszólaló hangszerekről. Sajnos becsúszott egy-két helyesírási hiba. Én itt találhatók a dalszövegek, természetesen magyarul, angolul, szerbül és horvát nyelven is - sok táncmuzika és koncerten készült fényképpel illusztrálva.

A felvételen hallható dalok, táncok gyakorlatilag megegyeznek az 1980 júliusi koncert anyagával, a sorrenden azonban némileg változtatott a zenei rendező. A dallamanyag szerb része - a két szerbiai mellett - főként a pest megyei szerbek zenéjébe nyújt bepillantást. A két makedón eredetű dal - természetesen Jugoszláviából - még a mi oly sokféle eredetű magyar népzenehez szokott fülünknek is meglepő. Ezt a fajta zenét nagyon sokan szeretik, de gyakorta hallani a „kibírhatatlan” jelzőt is.

/Közömbös véleményemmel még nem találkoztam./ Mindenesetre remek fogás, hogy - akárcsak a koncerten - a két dal kb. félidőben

* Szantencsán

hangzik el. A B oldal következő dallama / egy boszniai és kettő a Krk szigetről / ritmusában már nem, de dallamvezetésében még mindig egzotikus. A nálunk szinte ismeretlen hangszerek, illetve az ének-szólamok diszsonanciájukban is teljesen tisztán szólalnak meg.

Végezetül a Pécs környéki, drá-

va-menti horvátok jellegzetesen kemény zenéjéből hallhatunk néhány példát.

Összességében szemet és fület gyönyörködtető élményben részesül a hallgató. Szembetűnő az együttes játékának fejlődése mind a hangszerelésben / ez például érezhető a táncmuzika előadások és a lemez összehasonlításakor is /, mind a hangszerkezelésben. Csak így tovább!

Cserkúti György

Erikához

1981 IV 17

Megjelentél kedves
Az életemben--
Finom, elvont,
Kellemes kapcsolat,
S nem ismerjük
Egymásközt
a hatalmat,
az elvárást.
Ha játszol ujjaddal
A fülemnél valahol
Nem állhatom meg,
Hogy átnyújtsam,
A természetből kapott
minden tudásomat.

Pax

Ürökre távozott 1981 IV 17

Távozott egy nagy asszony
Ki ösöm volt, ösöm
Élete példa lehet
Fiatalok előttünk
Nyolc gyerek kért
Ételt italt tőle
Ha nem volt akkor is
Kellott lennie,
Kétkezi munkával
Küzdött mindig érte
s nagyapám a férje,
hogy legyen; amit egyen
a gyermekeség-és ök.
Hatvanegy évig
élték együtt nehéz,
de szép életük.
--Most e nagy asszony
Távozott...közülünk.

Pax

KÖZHIR

FIN'81

PINPINFINPIN F I N PINFINFINPIN

Központi program:

PÓSZINPAD /E épület előtt/

14¹⁵-től Láma együttes

15⁰⁰-től Politikai fórum /C ea./

15⁴⁵-től Blaskó Dixieland

Re-Show

Dévényi Ádám

Interfolk Bluegrass Band

19⁰⁰-ig NON-STOP

19⁰⁰-tól 20⁰⁰-ig átszerelés

20⁰⁰-tól Keti és a Kerek Perc új fényeffektusokra épülő műsora

21²⁰-ig MISSZINPAD /J épület előtt/

14⁰⁰-tól Térszínház

16⁰⁰-ig Néró, a véres költő

16¹⁵-tól BME Patomim

17¹⁵-tól SOTE Népitánc?/

A Szu-ban tanuló magyar diákok irodalmi színpada

POLITIKAI FÓRUM

14⁰⁰-tól Nagy Sándor KISZ KB titk. /R klub/Vitavez:dr.Bulla M.

15⁰⁰-tól Berecz János MSZMP KB Külügyi Osztályának vezetője /E ép. C ea./ Vitavez:Váredi János

SPORT

14³⁰-tól Szimultán Bilek István nemzetközi nagymesterrel

17⁰⁰-ig /E ép. B ea./

16⁰⁰-tól Kerékpáros gyorsasági és ügyességi verseny

18⁰⁰-ig /J épület körül/

+/plusz/BRIDZS; MHSz lövés, íjász bemutató; MHSz Haditornaclub?/

A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR PROGRAMJA

14⁰⁰-tól Re-Show

14³⁰-tól Vetélkedő

15⁰⁰-tól Kamionozó

16⁰⁰-tól A Szu-ban tanuló magyar diákok /egy másik/ műsora

16³⁰-tól Pol-beat

17⁰⁰-tól Fogadóiroda-SZENZÁCIÓ!!!!

17³⁰-tól Vetélkedő

18⁰⁰-tól Re-Show +JÁRGÁNYKIÁLLÍTÁS

A kar törzshelye: az R épület mellett a jelzőlámpáknál lévő sarok.

A FIN'81 14⁰⁰től teljes gőzzel üzemel.

CSAK NÁLUNK CSAK NÁLUNK CSAK NÁLUNK Kerekes Gyula

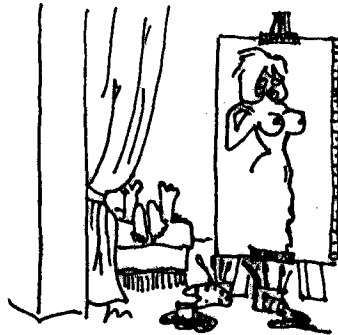
Új BME címerrel nyomott trikó fehér és égszínkék színben.Ára 100.-F. Bakai Péter

CSAK NÁLUNK CSAK NÁLUNK CSAK NÁLUNK Paukovics István

Szűcs Sándor

A kerület pavilonokban az esti E buli-Komócsin Zoltán

ra 20.-F-ért kaphatók jegyek. Cserkúti György

IV.14-én leszajlott a Kari küldöttgyűlés. Beszámolókat -technikai okokból- a jövő héten készítjük!

Figyelem! Kari Vezetőség!

titkár: Stukovszky Zsolt
ap.titkár: Bozóky György
szervező titkár: Sándor Zoltán
tanulmányi felelős: Held Imre
érdekvédelmi felelős: Szabó Imre
kulturfelelős: Csekő Gábor
sportfelelős: Szekeres Árpád
I. évf. titkára: Tary Ferenc
II. évf. titkára: Méhes András
III.évf. titkára: Kirilly Kálmán
dolgozói titkár: Halmi Gábor

A KV meghívott tagjai

Az E PROGRAMJA

A klub 19³⁰-kor nyit.

20⁰⁰-tól Filmvetítés

Cintula

21³⁰-tól Solaris

22³⁰-tól Új-Skorpió 01⁰⁰-ig

A földszinten disco és Sakál-Vokál.

A FIN'81 italárai: /üveggel együtt/

Kőbányai világos: 9.-F

Üdítők : 6,50Ft

Traubai : 7.-F

Mindenkit szeretettel várunk !!!!!

PINPINFINPIN F I N PINFINFINPIN

FIN'81

Végül, de nem utolsó sorban még egyszer ajánljuk az április 26-án, vasárnap délelőtt megrendezendő III. FIN Túrát. Minden érdeklődőt szeretettel vár a rendezőség. Aki tevékenyen is részt akar venni a verseny lebonyolításában, annak jelentkezését is várják. Az első gépkocsi rajtja: 10 órakor lesz. Azoknak, akik segíteni jönnek, fél 8 és 8 között lesz a találkozók a K épület főbejáratánál.

EXPRESS ÜDÜLŐTÁBOROK TURNUSBE

OSZTÁSA

Táborhelyek: Verőcsemaros, Kilián-telep

Turnusok:

1., júl.12-18.

2., júl.19-25. /H/

3., júl.26-aug.1.

4., aug.2-8. /H/

5., aug.9-15.

6., aug.16-22.

7., aug.23-29.

8., aug.29-szept.5. /H/

H= házaspári beutaló /csak Kilián-telepre/

Az üdülőjegy ára: 350.- Ft/fő

Jelentkezési határidő: IV.29.12⁰⁰

ÉRDEKVÉDELMI BIZOTTSÁG

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE

Felelős kiadó:dr.Bulla Miklós

Felelős szerk.: Illés Gábor

Főszerkesztő: Cserkúti György

KÉSZÍTETTÉK: Szabó L.Csekő G.

Tarján P. Komócsin Z. Held I.

Balogh I. Dunavölgyi T. Nagy

Zsilinszky J. Kirilly K.

Hanula B. Stukovszky Zs. Sándor Z.

Készült a BME sokszorosító üzemében, a

034434 számú megrendelés alapján.

Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR

